

Landgericht Nürnberg-Fürth prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus, susijusius su 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti ⁽¹⁾ 5 straipsnio 1 dalies a punkto ir 6 straipsnio 1 dalies b punkto išaiškinimu:

- 1) Ar toks prekių ženklo, apsaugoto ir „žaislų“ atžvilgiu, naudojimas, kai žaislinio automobilio maketo gamintojas imituoja sumažintą realiai egzistuojantį pavyzdinį automobilį kartu su pavyzdinį automobilį ženklinančiu prekių ženklo savininkui priklausančiu prekių ženklu ir išleidžia į rinką, reiškia prekių ženklo naudojimą prekių ženklų direktyvos 5 straipsnio 1 dalies a punkto prasme?
- 2) Jeigu į pirmą klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar pirmame klausime aprašytas prekių ženklo naudojimas reiškia automobilio maketo rūšies ir savybių žymėjimą prekių ženklų direktyvos 6 straipsnio 1 dalies a punkto prasme?
- 3) Jeigu į antrą klausimą būtų atsakyta teigiamai, kokie kriterijai tokiais atvejais yra lemiantys nustatant, ar prekių ženklo naudojimas neprieštarauja sąžiningai praktikai pramoninėje ir komercinėje veikloje?
- 4) Ar taip yra tuo atveju, kai automobilio maketo gamintojas įpakavimą ir maketo naudojimui reikalingus priedus ženklina rinkoje žinomu žymeniu ir savo įmonės pavadinimu, nurodydamas savo įmonės buveinę?

⁽¹⁾ OL L 40, 1989, p. 1.

Ferriere Nord SpA 2005 m. vasario 7 d. (faksu – 2005 m. vasario 2 d.) pateiktas apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji išplėstinė kolegija) 2004 m. lapkričio 18 d. sprendimo byloje T-176/01 Ferriere Nord SpA, palaikoma Italijos Respublikos, prieš Europos Bendrijų Komisiją

(Byla C-49/05 P)

(2005/C 82/34)

(Proceso kalba: italų)

2005 m. vasario 7 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo gautas *Ferriere Nord SpA*, atstovaujamos advokatų W.

Viscardini ir G. Donà, apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji išplėstinė kolegija) 2004 m. lapkričio 18 d. sprendimo byloje T-176/01 *Ferriere Nord SpA, palaikoma Italijos Respublikos, prieš Europos Bendrijų Komisiją*.

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti Pirmosios instancijos teismo 2004 m. lapkričio 18 d. sprendimą;
- pagal EB sutarties 241 straipsnį pripažinus 2001 m. „Bendrijos rekomendacijų dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai“ 82 punktą netaikytinu, panaikinti 2001 m. kovo 28 d. Europos Bendrijų Komisijos sprendimą 2001/829/EB, EAPB ⁽¹⁾, kuriuo Friulio–Venecijos–Džiulijos autonominio regiono (Italija) pagalba *Ferriere Nord SpA* investicijoms, susijusioms su aplinkos apsauga, naujų suvirinto plieno tinklo valcavimo staklių įsigijimui vertinama nesuderinama su bendrąja rinka;
- pagal EB sutarties 235 straipsnį ir 288 straipsnio 2 dalį priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos žalos, kurią *Ferriere Nord SpA* patyrė dėl šio sprendimo neteisėtumo ir vėlavimo faktiškai sumokėti neteisėtai nesuteiktos pagalbos sumą *Ferriere Nord SpA*, atlyginimą kartu su palūkanomis bei sumą, priklausančią atsisivėlgiant į pinigų nuvertėjimą;
- priteisti iš Komisijos apeliantei bylinėjimosi išlaidas ir honorarus pirmojoje instancijoje bei šiame teisme.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pirmosios instancijos teismas klaidingai:

- įvertino pranešimo apie ginčijamą pagalbą teisinį pagrindą ir todėl nenusprendė, kad 1999 m. birželio 3 d. pradėta oficiali tyrimo procedūra yra neteisėta;
- manė, kad buvo laikomasi oficialios tyrimo procedūros pradėjimo ir baigimo procesinių terminų;
- paneigė, kad buvo pažeistos „suinteresuotų asmenų“ teisės, nors jie negalėjo pateikti savo pastabų pagal 2001 m. rekomendacijas dėl valstybės pagalbos aplinkos srityje (kurios įsigaliojo per tą laiką ir kuriomis Komisija parėmė savo sprendimą, kuriuo baigiama oficiali tyrimo procedūra), nors visas tyrimas buvo atliktas pagal 1994 m. „Bendrijos rekomendacijas dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai“ ⁽²⁾;
- atmetė argumentą, kad Komisija pažeidė procedūrinius *Ferriere Nord* teisėtus lūkesčius, nors ji pagrindė savo sprendimą tam tikrais dokumentais, kurių *Ferriere* nepateikė tik dėl to, kad Komisija jų niekada neprašė;

- manė, kad *Ferriere Nord* suteikta pagalba nėra dar 1992 m. patvirtintos schemos taikymo priemonė;
- išaiškino 2001 m. rekomendacijų 82 punktą, neteisėtai taikydamas šią schemą atgaline data, vietoje to, kad jo netaikytų;
- atmetė argumentą, kad investicijos, kurioms *Ferriere Nord* buvo suteikta pagalba, siekė aplinkos apsaugos tikslų;
- netaikė įrodinėjimo naštos, pagal kurią Komisijai, o ne įmonei tenka iš bendrų investicijų išskirti sąnaudas aplinkos apsaugai.

(¹) OL L 310, 2001 11 28, p. 22.

(²) OL C 72, 1994 3 10, p. 3.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 9 d. (faksu – 2005 m. vasario 7 d.) pateiktas apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (antrosios kolegijos) 2004 m. lapkričio 23 d. priimto sprendimo byloje T-166/98 *Cantina sociale di Dolianova* ir kt. prieš Europos Bendrijų Komisiją

(Byla C-51/05 P)

(2005/C 82/35)

(Proceso kalba: italų)

2005 m. vasario 9 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo gautas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos C. Cattabriga ir L. Visaggio, apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (antrosios kolegijos) 2004 m. lapkričio 23 d. sprendimo byloje T-166/98 *Cantina sociale di Dolianova* ir kt. prieš Europos Bendrijų Komisiją panaikinimo iš dalies.

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- 1) panaikinti Pirmosios instancijos teismo 2004 m. lapkričio 23 d. sprendimo byloje T-166/98 *Cantina sociale di Dolianova* ir kt. prieš Europos Bendrijų Komisiją dalį, kuria patenkinamas Komisijai pareikštas ieškinys dėl žalos atlyginimo ir todėl,
- 2) išspręsti ginčą galutinai ir atmesti šį ieškinį kaip nepriimtina;
- 3) priteisti iš *Cantina sociale di Dolianova* ir kitų ieškovų pirmoje instancijoje bylinėjimosi išlaidas abiejose instancijose.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija šiame apeliaciniame skunde nurodo Pirmosios instancijos teismo sprendimo tik 129–150 punktus, susijusius su Teisingumo Teismo statuto 46 straipsnyje numatyto ieškinio senaties termino pradžios nustatymu. Komisijos manymu, ginčijamame sprendime pateiktas šio klausimo vertinimas, pagal kurį šio termino pradžia sutapatinama su momentu, kai ieškovai – kooperatyvai galėjo suvokti, kad jiems nebus sumokėta Bendrijos pagalbos suma iš DAI AIMA anksčiau suteikto užstato, yra akivaizdžios teisės klaidos pasekmė.

Iš tiesų, siekdamas nustatyti ieškovų – kooperatyvų pareikšto ieškinio senaties termino pradžią, Pirmosios instancijos teismas visiškai neatsižvelgdamas į tai, kad nuo 1983 m. Reglamentu (EEB) Nr. 2499/82 (¹) šiems kooperatyvams objektyviai buvo padaryta žala, priešingai sutelkė dėmesį į tai, kaip šios žalos pasekmės suvokė kooperatyvai. Pirmosios instancijos teismas nemanė, jog aplinkybė, kad ieškovai žinojo, jog jie patyrė žalą dėl Reglamento Nr. 2499/82 taikymo, yra pakankama. Be to, jis nusprendė, kad būtinas visiškai subjektyvus elementas, t. y. ieškovų suvokimas, kad jų reikalavimai gali būti patenkinti tik pareiškiant ieškinį dėl žalos atlyginimo Komisijai.

Šis požiūris prieštarauja Bendrijos teismų praktikai ir teisinio tikrumo principui.

(¹) OL L 267, 1982 m. rugsėjo 16 d., p. 16 (šis reglamentas nebegaliauja).

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 9 d. pareikštas ieškinys Portugalijos Respublikai

(Byla C-53/05)

(2005/C 82/36)

(Proceso kalba: portugalų)

2005 m. vasario 9 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Pedro Andrade ir Wouter Wils, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Portugalijos Respublikai.